

האירה פניך על עבדך

יצא לאור ע"י

מערכת ברסלב

החומר הנשמה של מבקשי ה' באורו הברור של רבינו הקדוש רבי נתן מברסלב ז"ע

שנת השפ"ד

תצה - תשא

בלי חדשות אני לא יכול לחיות

הוא - יודע להפשיט מהמציאות את הלבושים הפשוטים והאפורים שלה ולגלות במקומם את הלבושים הצבעוניים והיפים, המסעירים והמרגשים שלה ועל ידי זה הוא ממתק ומבטל כל הצרות והדינים (ליקוטי מוה"ר תורה מ"ב).

אם מישוה מתלבש יפה ואנחנו מתלהבים מהבגדים שלו ומתעלמים ממנו עצמו, זה מעליב ומשפיל אותו וגם אותו. הבגדים מייפים את הלבוש. הוא זה שמעניק להם חיות יופי. בלעדיו היו החיכות בד צבעוניות ותו לא.

כל מה שיש בעולם הגשמי, הכל הם לבושים שבורא עולם מתלבש ומתגלה בהם. אם אנחנו מתייחסים רק אליהם ומתעלמים ממי ששובש אותם, זה מעליב ומשפיל אותו וגם אותו.

מורינו רבי נתן ז"ע כותב שזו היא עיקר הבחירה שלנו, להסתכל על הלבוש בלבד או גם על מי ששובש אותו:

"ועיקר הבחירה מחמת בחינת הלבושין, מחמת שצמצם האור בלבושין אלו, על ידי זה נתעלם ונתכסה האור בכמה כיסויים ולבושים עד אין קץ, עד שיכול הטועה לטעות כאלו חיצוניות הלבוש הוא עיקר ואין בו פנימיות כלל ח"ו.

אבל כשאין מסתכלין כי אם על הלבוש ח"ו, ומגברין הדינים ומשם כל כח היצר הרע, אבל הצדיקים והכשרים הנילוין אליהם מסתכלים רק על הפנימיות" (ליקוטי הלכות חוקת מוסטלין ה' את ד')

מתחת לקליפת המציאות רוחש סוד אלוקי. אלו הן החדשות הכי מסעירות. כך כותב מורינו רבי נתן ז"ע במכתב לחברו הרה"ק רבי נפתלי ז"ע: "גם אודיע לכם חדשות מעתה: דעו, כי יש אלוקים שליט בארץ, בשמיים ממעל ועל הארץ מתחת, חי לעד וקיים לצנח, ישתבח שמו לעד" (עלים לתרופה" מכתב ב')

אלו הן החדשות הכי רלוונטיות, הכי מרגשות והכי נוגעות לכל חלקי החיים שלנו הן: יש אלוקים!

הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב ז"ע התקרב לחסידות. כשחזר ממסעו אל גדולי החסידות שאל אותו אביו: מה למדת שם? ענה הקדושת לוי: יש אלוקים.

תמה אביו וקרא למשרתת הגויה מן המטבח. "מי ברא את העולם?" שאל אותה.

"אלוקים", ענתה המשרתת.

"זה מה שלמדת?" שאל אביו בחומרה, "הלא אפילו משרתת גויה יודעת שיש אלוקים".

ענה הקדושת לוי: "היא - אומרת. אני - יודע".

גם אני רוצה לפגוש את אלוקים מבעד לכל המסכים, מעבר לכל הלבושים, בעולם הזה, כאן, בחיים שלי ממש, עם כל מה שעובר עלי.

יש מפתח שפותח את זה. יש צדיק שמגלה את זה. גם לי. רבי נתן ז"ע הוא הירח שמשקף את אור השמש של רביה"ק לתוך החושך הגדול שלנו.

"ליקוטי הלכות" הוא השער היצירתי והגאוני שמוכיל את כל מי שנכנס בו - לנן עין.

גם סמוך לפטירתו, ביקש רבינו מאנשיו שיספרו לו חדשות, ולא ידעו מה לספר. אמר רבינו: "בלי חדשות אני לא יכול לחיות" ואכן נפטר אחר כך בסמוך (ישיב שפי קודש א' - 2).

אם הנעל שלי עקומה זה סוד. אם אדם פלוני נבחר לנשיאות בארץ אחרת זה סוד. גם דבר גדול וגם דבר קטן, הוא בעל משמעות עמוקה. מורינו הרה"ק רבי נתן ז"ע כותב (ליקוטי הלכות חוקת המוסטלין ה' סעיף ב'): "כי באמת כל העולם ומלואו מלא רוזן וסודות נוראות ונשגבות מאד".

אנחנו לא תמיד יודעים ומרגישים את הסוד, אבל אנחנו מאמינים בקיומו, וזה נותן לנו טעם לחיים.

בלי קשר לסוד הכל היה עלול להיות קליפה ריקה, בלי טעם, בלי עומק, נישואין, ילדים, עבודה. הכל נהיה תפל, יבש ומשעמם. מה שאנחנו אומרים כאילו לא אמרנו, מה שאנחנו עושים כאילו לא עשינו. הכל סתמי עד מוות.

ובגלל זה אנחנו רוצים לשמוע חדשות. מה קורה, מה השתנה, מה צפוי, מה יהיה. מה יש עוד חוץ ממה שאנחנו כבר יודעים.

כשהיינו ילדים, התרגשנו מכל קופסת פת, מכל נמלה בחול, מכל עלה, מכל אבן קטנה, מאוכל פשוט ואפילו מן מתובל. הכל היה חדש, מסעיר. לפני שקנו לנו המון צעצועים צבעוניים, מצפצפים ומבהבים, באופן טבעי הרגשנו את הסוד גם בדברים הכי פשוטים.

כשהיינו ילדים, התרגשנו מכל קופסת פת, מכל נמלה בחול, מכל עלה, מכל אבן קטנה, מאוכל פשוט ואפילו מן מתובל. הכל היה חדש, מסעיר. לפני שקנו לנו המון צעצועים צבעוניים, מצפצפים ומבהבים, באופן טבעי הרגשנו את הסוד גם בדברים הכי פשוטים.

המציאות לא השתנתה. גם אם עברו עלינו שנים שהפכו את הכל למוכר וקהה, כל פיסת מציאות הכי קטנה ויום יומית גם ברגע זה היא עדיין מלאת סוד, מעוררת ריגוש.

אבל איך חוזרים לחיבור הפשוט, כמו שהיה לנו בילדות, בלי קביום של חומרי טעם וריח, בלי כותרות חדשות שמשאירות אותנו רוויים בכלום, עייפים ממידע וחוויות וקהי רגש?

"יש צדיק, שהוא היופי והפאר והחן של כל העולם כולו" (ליקוטי מוה"ר תורה ס"ד)

מי שמתקרב אליו - מתקרב אל הסוד.

"כי כל ענינו הוא בחינת התחדשות נפלא ונורא מאד מאד שיכול להרים ולחדש הנפשות שירדו ונפלו מאלפים שנה וכמה גלגולים עברו עליהם. (עלים לתרופה מכתב ש"ו).

תיאור ראשון ומיוחד על חבר הכר"י של העדה החרדית שהתקשר בשם הבת האור של הנחל נובע מדי שבת כשכתב כיתת רגליו מרחק הליכה של שיעה וחצי ובלבד לזכות לרחוב ראשו בין אנ"ש

כשיהיה עם הרב שמואל מאיר חישין שליט"א
דודוקט: 233.360

האם יש בעיה בכך שאדם חפץ לקבל כבוד והערכה מסכנה? האם הוא חסר הכמה שאני שמה לשמתי מחממה?

הרב מרדכי שלום האנגלעלי שליט"א
דודוקט: 081

המערכת

קו הטלפון לכלל חסידי ברסלב, משוער דבר ה' ברוח בעוז ותעשומות, קול חוצה לחבות אש, מפי חסידים ואנשי מעשה, אמות טריות ממחירי צדיקיים, שמעו ותחזו בשמכם.

אמריקא 646.585.2985
ארה"ק 02.560.7387
ענגלאנד 0330.390.0487
ענגלעך 323.808.1775

היום הפך לזירת קרב ומלחמה...

כך עברו כמה חדשים עד שהגעתי למסקנא 'ברורה' שאני פשוט צריך לשכוח שהיו זמנים טובים ולהמשיך הלאה כאילו לא היה, לשכוח שהיו לי כל מיני התעלויות ומדומיות. התחלתי פשוט ימי מלחמה, היום כולו היה כמו זירת קרב, הייתי צריך ללחום לקום בבוקר או ללמוד בהתמדה, יום אחד אני קם מוקדם יום אחד מאוחר, יום אחד אני מתמיד ולומד כל הסדר יום אחד לומד קצת ומדבר קצת, הבנתי שזה סוג עבודה חדש...

בישיבת 'שערי תורה'

אחרי חג הפסח בשיעור ג' עברתי ללמוד בארץ הקדושה, נכנסתי לישיבת 'שערי תורה' ביעריה ירושלים, כמובן שהיה לי בזה התחדשות, ללמוד באירא דארץ הקדושה המחכים, אך ההתחדשות החזיק רק תקופה ושוב חזרתי לימים ההם... יום אחד ככה ויום אחר ככה, זה לא מה שנתכוונתי אליו... כל אותו הזמן חיפשתי עוד ועוד מה העצה, אך אני יכול לכנס באמת בשערי העבודה, מה אני צריך לעשות. עסקתי אז הרבה בלימוד ספרי קאצק, ניסיתי בכל מיני חסידישע ספרים, אך כל ההרגשה שלי בספרי חסידות היה הרבה פחות כאמור.

בישיבה שם היתה קבוצה גדולה של בחורי ברסלב, היה שם בחור אחד שדיבר הרבה עם שאר הבחורים להאיר עיניהם ולהטעימם מאורו הבהיר של רביה"ק, אך אלי הוא לא דיבר מאומה, אחי"כ הוא התודה ואמר לי שלא היה לו הזכות לבוא ולדבר עמי, כי נרתיא לו 'ליטווישער בחור' בכל המהות שלומד רק גמרא, ולא כנחש ששוקק בחסידות, ואני הייתי מהבחורים המצויינים בישיבה, ואי"כ מה יש לו למכור לבחור כזה?

ובמאמר המוסגר יש לחדד ענין זה ולומר ברורות: הרבה פעמים יש הרגש לברסלבער חסידים שבחור טוב - מה חסר לו... אבל לב יודע מרת נפשו, ורביה"ק יש לו הרבה מה 'למכור' גם לבחור הטוב שבטובים... כל אחד באשר הוא יש לו הרבה לקבל מה לקבל מרביה"ק.

מה יש לי להפסיד? אני צריך לנסות!

וכדרכם של בחורי ישיבה היו תמיד וויכוחים סוערים סביב דבריו. פעם אחת יצא לי להקשיב לוויכוחים, ושמעתי ממנו כמה דיבורים גדולות רביה"ק ועל הבטחות שהבטיח, והבנתי שבברסלב טוענים שרבי נחמן אמר שיהיה עליו לה משהו אחר, דרך שיכול להביא את כל אחד ואחד לדרכו ולתיקונו הראוי.

בוקר אחד קמתי - ובמשך כמה שעות לא יצא לי מהראש המחשבות האלו. עשיתי עם עצמי חשבון פשוט ביותר, אם אני לא מצליח לעמוד על עמדי ולמצוא דרכי בעבודת ה', והנה יש כאן צדיק גדול שאומר שיכול לקחת כל אחד ולהעמידו בקרן אורה, מה יש לי להפסיד? אני צריך לנסות, כי בכל זאת כולי עלמא מדוד שהיה צדיק גדול.

לעובדא ולמעשה, ניגשתי לבחור אחד מאנ"ש ושאלתי: מה צריך לעשות כדי להיות ברסלבער? הוא אמר לי כל מיני דברים, כמובן גם את הענין של התבודדות, אני כתבתי אותם על נייר והתחלתי לקיימם ולנסות לעשותם.

'ליקוטי מוהר"ן' בשדה לאור הנר...

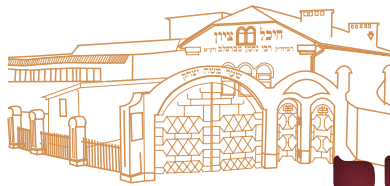
כמובן שלא אמרתי זאת לאף אחד, התביישתי לקנות 'ליקוטי מוהר"ן', אך הבנתי שאני מוכרח ללמוד כדי לדעת מה לעשות. ממש התגברתי על הבושה לשאול את המוכר, עד שקניתי איהו 'ליקוטי מוהר"ן' קטן... הלכתי לשדה ללמוד, כי לא רציתי שיראו אותי, לקחתי פנס ולמדתי בשדה בלילה, למדתי את התורה הראשונה, אמרתי את המילים, ולא הרגשתי כלום! אדרבה הרגשתי שזה שכל מופשט ורחוק ממני אלפי שנות אור...

פניתי והתחלתי ללמוד בספה"ק 'שבחי הר"ן', ואז אורו עיני. למדתי על יגיעתו של רביה"ק ודרכי עבודתו, ובפרט החלק של הנסיעה לארץ ישראל שמאור התחברתי לה, משם המשכתי גם לספה"ק 'חיי מוהר"ן' ו'שיחות הר"ן', עיניתי רבות גם בכרכי 'שיח שרפי קודש' ותהיתי ביני לבין עצמי בהתרגשות שרואים שזה סוג אחר של צדיק... ואח"כ במשך הזמן כאשר התחלתי עם הענין של התבודדות וללכת עם התורות, התחלתי לקבל טעם והרגשה גם בספה"ק 'ליקוטי מוהר"ן'.

כך למדתי עוד מספרי רביה"ק, וטעמתי טעם אור הגנוז... התחלתי להבין שכאן טמונה דרך הרפואה ועונן ההצלה בשבילי...

המשגיח בישיבה התוודע...

היה זה בחודש אלול ממש לפני ראש השנה, וראיתי שיש ג' הנהגות שמורינו הר"ק רבי נתן זיע"א אמר שכל המקורב

מבכשי השם שמצאו מנור
בצל רבינו הקדוש

בציקה המדתי

מוה"ר מענדל פיינ ה"ו - בית שמש

עליות וירידות בלי סוף, עז שמצא את הדרך...

בק"ק באסטאן

נולדתי למשפחה חשובה בעיר ואם בישראל מאנסי יע"א מחסידי באסטאן. אבי שליט"א יושב ויגע בתורה בכל זמן פנוי, ובצעירותו אף קיבל סמיכה מראש ישיבת 'מיר' בפלעטבוש הגאון הגדול רבי שמואל בירנבוים זצ"ל. בבית קיבלתי מלא חננים אהבת תורה ויראת שמים, דקדוק הלכה ודגש על שאיפת ברוחניות וערליכקייט.

ככל ילדי ישראל הכשרים למדתי בת"ת ואח"כ בישיבה של מוסדות 'ישיבת בית דוד' במאנסי, הישיבה היתה מעורבת בבחורים ליטאים וחסידים גם יחד.

כל אחד יכול להגיע למדרגות הכי גבוהות

בשנות הבחרות התעוררתי לדברי הרמב"ם שכתב: 'כל אדם ראוי להיות צדיק כמשה רבינו, שכל אחד יכול להגיע למדרגות הכי גבוהות, וממילא לקחת את עצמי להתייער רבות ולנסות לעלות בסולם העולה בית אל. הכנסתי את כל כולי לעמל התורה, התחלתי ללמוד הש"ס על הסדר בבין חסידים, היה לי קביעות מסוימת כמה אני לומד כל יום, כך למדתי דף אחרי דף, כמו כן בימי השבועיים בישיבה קטנה שם היה עסק גדול על לימוד 'צ'ופות', כמובן שהשקעתי בזה הרבה לתמיד בתורה עוד ועוד.

בד בבד למדתי גם בספרי חסידות, ובעיקר הגיית בספה"ק 'תולדות יעקב יוסף', היה לי קביעות כל שבוע, והיה לי בזה טעם נפלא. גם בענייני עבודה השקעתי הרבה, עניני יראה ואהבה, כאשר נישתי להתפלל התבוננתי רבות ברומומות הבורא, ואחד הדברים שליוו אותי לאורך הדרך היה הדיבור להש"ת באדיש - הגם שעדיין לא ידעתי על עצה של התבודדות, כמו למשל אם הייתי מסיים תפילת שמונה עשרה טרם התחיל הש"ץ הייתי מדבר אל ה', והרבה פעמים כשהיה לי זמן מיותר אפילו תוך כדי הליכה, הייתי מדבר הרבה אל ה' בשפה שלי, צעקתי הרבה לה שיעיל אותי מכעס מגאווה מיצר הרע, בפרט בתחילת ימי הבחרות בתוקף הנסיונות הייתי צועק ממש מעומק הלב: תציל אותי מהישיבה! תציל אותי מכעס, וכדומה, וכלשונו של רביה"ק אצל השני למלך (ספרי) מעשיות משה א': 'ובכל זמן שיהיה לך פנאי תהיה רק מתגעגע ומבקש ומצפה להוציא אותי!'

כך עלייתי מעלה למעלה בעבודת ה', בשיעור א' וב' ישיבה קטנה הרגשתי ממש עליה מדרגא לדרגא מיום ליום!

באותו תקופה לא היה לי קשר מיוחד לחסידות מסוימת, ועל אף שאבי היה דבוק ומקושר מאד לכ"ק אדמו"ר רבי לוי יצחק בבאסטאן זצ"ל, אך כל זה הסתכם אצלי שהינינו נוסעים בקביעות בימים הנוראים ולכמה שבתות בשנה לשהות בצל קדשו, לא היה לי קשר מיוחד עמו, רק במוחי ידעתי שיש צדיק וצריך להיות מקושר אליו, אך למעשה כשלעצמי למדתי הרבה ספרי חסידות ואף השפעתו על אחרים ממה שניקתי מספרים הקדושים לעורר את ליבי לאהבת וקרבת ה'.

מאינרא רמא לבידא עמיקתא...

והי מקץ שנתיים ימים, בסוף שיעור ב' ישי"ק ביום בהיר אחד - כאילו נמחק לי הכל... לא היה זה נפילה או ירידה, אלא הכל כאילו נכבה... ה'בריע' שהיה לי עד אז כאשר נישתי לעבודת התפילה בהתלהבות ודקדושה; הטעם הנפלא שהרגשתי בתורה;

כל אחד כפי מה שמרגיל עצמו לחזק רצונו וכסופיו וגעגועיו להשי"ת, ברצון חזק ביותר, כ"כ הוא זוכה להתקרב להשי"ת ולתורתו ולמצוותיו

הרה"ק רבי נתן ז"ע - ליקוטי הלכות ערב ג

שלא מבינים, ואם לא מבינים למה יש אמונה בזה, אלא זה נקודה של הארת האמת! יש כאן אמת על אף שאי אפשר להסבירו בדברים וראיות! כך הייתי לומד אות 'באוצר היראה' ותיכף עשיתי מזה תפילות, לנסות למצוא את עצמי בזה. זה היה ההתחברות הפנימית הראשונה שלי לדעת וספרי רביה"ק.

שוב על זה הדרך הלכתי אח"כ עם התורות, בעצת ידיד וחבר קרוב שהמריצני לה למדתי כל יום קטע אחד, ועשיתי על זה תפילות בהתבודדות. התחלתי עם תורה א', והגם שקשה קצת בהתחלה לעשות מתורה זו תפילות, אך הכרחי את עצמי לזה והצלחתי למצוא את עצמי, ופתיאום נפתח לי מעיין תפילות ופירושים על "נוי" שמדובר שם, לית ליה מגרמיה כלום, להרגיש שאין לי שום דבר מעצמי, שהכל בא רק מהצדיק רק מהתורה, ענוה ושפלות, וכן על זה הדרך.

גדולת קדושת מורינו הרה"ק רבי נתן ז"ע

אני זוכר שבתחילה היה קשה עלי לקבל גדולת קדושת מורינו הרה"ק רבי נתן זיעוואכ"א, עד ששמעתי את הדיבורים שאמר רביה"ק בעצמו: 'נחמון נתן לאכט אויס דער וועלט', אשר דיבור זה פלל הרבי את עצמו עם רבי נתן (מבואר בספר"ק סוכי אה), וזה מבואר הרבה בהתורות של רבינו, כמו למשל בליקוטי מוהר"ן תורה א', "עיקב ויוסף כחא השיב", ובתורה ו' וכן בתורה ז' תנינא על סוד הרב והתלמיד, משה ויהושע. ומכילם עולה הידיעה הברורה שרביה"ק עם רבי נתן זה דבר אחד, ואי אפשר לקבל האור של רבינו בלי מורינו רבי נתן ז"ע.

היש חיד מתוק מללמוד ליקוטי מוהר"ן בעיון?

וכן עשיתי קביעות בלימוד ספרו הקדוש ליקוטי הלכות המאיר עיני האדם ולבו להשי"ת בכל מקום שהוא, ואז התחלתי ללמוד הרבה בקיאות בספרי רביה"ק, הרגשתי פשוט שאני ממלא את המוח בדעת קדושה ממקומות גבוהים ורמים המובנים לאנוש כמוני.

בשנים האחרונות שוב שבתי גם ללמוד ספרי רבינו בעיון. מה אומר ומה אדבר, ללמוד בעיון אחר שיש בקיאות בספרי רביה"ק - טוב מזה אין בנמצא... כי כל זמן שלא לומדים תורה בעיון, זה בחינה של אמונה בלי דעת, אך כשמתחילים תורה בעיון זה אמונה עם דעת. אין מילים לתאר את הנעים והבהירות שמקבלים מזה, זה נותן לאדם את ההסתכלות הנכונה והאמינות על העולם, וזה הדרך האמיתית לעשות מתורת תפילות.

העמקות האמיתית בליקוטי מוהר"ן הוא בליקוטי הלכות, אך כדי לחיץ היטב את הליקוטי הלכות צריכים להיות בקי בתורה עליו מבוטסת החלכה, וכשלומדים ליקוטי הלכות אחר שלומדים את התורה עשרה פעמים או יותר ובקייאם היטב בכל פרטיה ודקדוקיה, איז כל אות ואות הוא ביאור נפלא, כל אות הוא יסוד חדש, אור חדש!

היא ההתבודדות, לא הלכתי בזה כבימים ימימה כדי להרגיש ולראות מה ישנתה אצלי, אלא הלכתי באמות חכמים ובתמימות שכן צריך לעשות! בלי חממות! עשיתי התבודדות כי כך ציחה עלינו רביה"ק! ובכוחו הגדול הוא אמר שמי שמציית לו יגיע למדינה שצריך להגיעו וכפי שרביה"ק אומר בפירוש שאפילו אם אין לך דיבורים תאמר אלף פעמים רבושיע! או הרבה פעמים שישבים בהתבודדות ואין התעוררות ואחריו זה מגיע התעוררות, וממילא כאשר נוגשתי לה עם ביטול היה ביכלתי לקנות את העצה של התבודדות שמקודם לא זכיתי ליכנס לה, כי לא ידעתי מהדיבורים הללו.

וב"ה ה' היה בעוזי לאזור אומץ ועוזת קדושה ללכת למשיג בישבה ולבקש ראות ללכת מוקדם מסדר שלישי כדי ללכת להתבודד בשדה, ביקשתי זאת בכוח ישירות שלא היה לו לב לטוב... כך הלכתי כל לילה לינו סנהדריה עם עקשנות גדולה, נוגשתי לה עם אמונה, אולם כמות שאח"כ רואים עין בעין אין ההתבודדות מועילה בכל תחום ובכל מצב, הרצונות והכסופים החבויים בלב פנימה מוצאים את מקומם להתעורר ולפרוץ בהתבודדות, וכך מפלסים דרך חיים של התעלות וחיות בקרב אלקים ובעבודתו.

השידוך שקם דווקא בגלל ההתקרבות

כמובן בהגיע פרק האיש מקדש אמרו לי הורי שיחיו שהיות שהתקרבותי לברסלב מוטב להמתין שנה ולראות מה יהיה בסוף עם כל זה ורק אח"כ לשמוע שוב שידוכים, אך חסדי ה' כי לא נתנן, השידוך הגיע חיש קל מהרה, וכעבור כמה חודשים מעת התקרבותי זכיתי לבוא בבית האירוסין עם משפחה מחשבו אבי' בחסדי ה' על.

וב"ה אני יכול לומר שאבי שליט"א י של כבוד מזה שאני ברסלבער חסיד, והוא מחשיב אותי לא פחות מבניו האחרים שהם מרביצי תורה וראשי כוללים ב"ה.

ניסים גלויים ע"י התבודדות

גם בגשמיית ראיתי סייעתא גדולה ע"י ההתבודדות, ובעיקר בעיני הפרנסה שראיתי ממש ניסים גלויים. אך כמות שיש לחדד ולומר שהרבה פעמים לא ראיתי, לידע ולהודיע שאני מאמין בשלימות שכל תפילה פועלת את פועלה אפילו אינני רואה זאת בעיני, כל תפילה פועלת וממתקת דינים בלי שום ספק, רק לפעמים יש שהשי"ת מזכה את האדם שיראה ההמתק והישועה שרצה הוא לראות ע"י תפילות.

זאת ועוד, ההתבודדות נותן ישוב הדעת ובהירות לאדם, כי האדם מבולבל ואינו יודע מה לעשות ואין לעשות, על זה מאיר ובא ההתבודדות להתפלת להשי"ת שיתקן אותו בעצה טובה. ועל זה יש להוסיף מה שרביה"ק אמר (שיחות ה"ן אות א) שצריך למסור את עצמו להשי"ת והוא יעשה הטוב בעיניו, ואני הבנתי זאת שהאדם צריך במשך כל שעות היממה לסמוך על ה' כלל, ואילו בשעה אחת של ההתבודדות הוא צריך לדבר ולבקש על כל היום, ובגמר ההתבודדות שוב מסורים עצמנו להשי"ת והטוב בעיניו יעשה, וכך יכולת להיות כל היום בשמחה וטוב לב בלי דאגות. זה עוד דוגמא שהתבודדות נתנה לי בחירות בחיים.

הבלבולים הם כמו בלון נפוח...

כמובן שהרבה שעות התבודדות הלכו על מניעות ובלבולי המוח, כמו למשל בעיני המחלוקת על הצדיק. אך העצה לזה הוא תמיד להסתכל על האמת, הבלבולים הם כמו בלון נפוח, היצה"ר אוהב לעשות 'קאן', לשאול לערוב ולבלבל, אולם כאשר חורים לאמת הישרה, על מה ולמה נתיית ברסלבער? מה הינן מחפש ומבקש כאן? מתיישבים הבלבולים ונעלמים.

כי הנה נחשוב: וכי יש אחד שיכול לומר שהתבודדות הוא דבר לא טוב? שיך לומר דבר כזה? 'עצות אמונה פועלתו אמת, הרי כל העצות של רביה"ק הם עצות של אמונה, והתבודדות הוא יסוד האמונה ויסוד לכל היהדות כולה! זה האמת לאמיתו! וכך כאשר מיישבים את הדעת יכולים בקל לתפול ולהרחיק על הבלבולים ומניעות המוח ויכולים

לעשות מתורות תפילות

אח"כ נכנסתי ללמוד ספרי רביה"ק ביתר שאת ועיון, התעוררתי לקיים דברי רביה"ק לעשות מתורות תפילות. למדתי אז הרבה בספרה"ק 'אוצר היראה' ובספרה"ק 'ליקוטי עצות', התחלתי אוצר היראה מהתחלה, 'אמת ואמונה'. אני זוכר שהרגשתי שאני צריך להיות יותר אמיתי, והאמונה שלי נבנתה ונתאמתה אצלי ע"י כל אות, כי בצעירותי נמשכתי קצת לחקירות, ורביה"ק האיר בי האמונה באופן מופלא ומבהיל! וכפי שמורנו הרה"ק רבי נתן זיע"א מסביר שאמונה בא על ידי אמת, כי אמונה היינו שמה

לרביה"ק צריך לקיים: א. התבודדות, ב. לימוד הלכה, ג. לנסוע לאומאן על ראש השנה, ואני החלטתי בדעתי שאם אני ברסלבער - אז אני ברסלבער עד הסוף, אין שיעורין לחצאין...

עד אז היה לי כל שבוע חבורה של בחורי חסידי באסטאן, ובאותו רגע שהחלטתי שאני ברסלבער הפסקתי ללכת לחבורה, ביום שיש כאשר דיברתי עם אבי שליט"א הוא שאל אותי לפי תומו אם הייתי בחבורה ואין הייה? ואני כאשר ישר השבתי שלא הייתי, וכאשר תמה על כך אמרתי לו: כי נתייתי ברסלבער! אבי הזדעק: מה??? אמרתי לו: קנ! שמעתי טוב! נתייתי ברסלבער! והיה זה השגחה פרטית שאבי כבר התודיע לכן ממש בהתחלה, כך דיברתי איתו מיד על הענין של ראש השנה.

ע"פ"ה המשיגה התודיע מזה וניסה ללחוץ עלי לברר למה התקרבותי ומה קיבד אותי, ואני טענתי בתוקף שאני בעצמי נתקרבותי. אח"כ התקשר אלי גם הראש חבורה שלי לשעבר וניסה גם הוא "להוציאני" מהבור "פבלת"... אך כל זה ללא הועיל, אני כבר ראיתי את האור בעיני...

כאמור היה זה לפני ראש השנה וידעתי שאני צריך להיות על ר"ה באומאן ויהי מה, כמובן שכסף על הנסיעה לא היה לי, וכל זה מלבד כל המניעות מסביב, חבר אחד ניסה לעזור לי להשיג את הכסף, וכשהיה לי זמן לקחתי 'ליקוטי תפלות' ביד ואמרתי תפלה ע"י, אמרתי כמה פעמים ביום בכוונה שאזכה להיות אצל רביה"ק על ראש השנה.

למעשה חבר אחר רשם אותי על כרטיס זול דרך ראמעניא ומשם יסעו עם אוטובוס, וזה עלה רק 550 דאלער, הוא הדיע לי שרשם אותי ואני צריך להביא את הכסף עד היום של הנסיעה, ולמעשה ביום של הנסיעה הגיע אלי יהודי שהסתובב גם בבסטאן וגם בברסלב, והולוה לי כמעט את כל הסכום, והורי אף הם השתתפו בחלק מהוצאות הנסיעה.

התמימות והאצילות המאיר עליהם

הנסיעה אורגנה ע"י חבורת 'מורשת הנחל', ועל אף שבגשמיית היו הרבה מעברים בעת הנסיעה, היינו 12 שעות בשדה התעופה למתין על האוטובוס לעבר אקרוינה, ואח"כ נסיעה של כשלושים שעות, אך הרוח החיים שהיה שם עלה על הכל, לראשונה שהייתי שעות רבות בין בחורי אבי, ראיתי פייעדיגע בחורים, מהרוע הראשון ראיתי שיש להם מה שאין לי, החן המופלא הנסוך על פניהם; התמימות האצילות המאיר עליהם; הריקודים; הענוה; ההתבודדות; האנחות; הצעקות; זה היה ענין אחר למגויי ממה שזכרתי עד אז, זה השאיר עלי רושם בל ימחה, משהו שאיני יכול לתאר במילים...

מי ראש השנה עברו בהתעלות והתרוממות, ישנתי שם באוהל שהקים אחד מחברי ואכלתי אצל אחד שהיה לו שייכות עם משפחתי. כאמור לדעת ויכל כל בני אדם בהרגשים, הלכתי לציון ואמרתי 'תיקון הכללי בתמימות ובאמונה, ואף הנבתי בפנימיית לבי שבה אני מתקשר לרביה"ק וזוכה לכל התקונים שהבטיח.

ואכן כשחזרתי אחרי ראש השנה התחלתי ללכת לחבורות של 'מורשת הנחל', וכך המשכתי להיכנס יותר ויותר בשערי העבודה התמימה והישירה שסלל לנו רביה"ק בכוחו הגדול.

במשך השנה הבאה הדיע לי אותו ברסלבער חסיד שהילהו לי על הוצאות הנסיעה, שמישהו שילם חלק, עוד חלק ועוד חלק עד שנגמר הכל ולא הייתי צריך לשלם לו מאומה.

אילן כל הימים דיו וכל בני אדם לבלרים אי אפשר לספר...

אליבא דאמת יש להשתמש בלשון הבחיר של מורינו הרה"ק רבי נתן ז"ע: "אילו כל הימים דיו ואילו כל בני אדם לבלרים וכו', אי אפשר לספר את החסדים שה' עשה איתי שקירבני לרבינו הקדוש". אצל רביה"ק מקוים מאמר הכתוב 'חונן לעזר על פי דרכו', הוא נושא אותו 'כאשר ישא האומן את היונק'. אצל רביה"ק קיבלתי שינוי עצום בכל תחום דברי בעבודת ה', ההסתכלות על כל הענינים השנתנה אצלי לאין ערוך.

כאמור, ההתקרבות שלי באה מנקודת ביטול. כאשר שמעתי שרביה"ק מתפאר בגדול כוחו, וכל אחד שציית לו יכול לתקנו ולעשות ממנו צדיק גמור, גמרתו בדעתי להתבטל לצדיק הגדול הזה, והביטול הרי הוא 'העיקר והיסוד שהכל תלוי בו'. יש לנו על מי לסמוך, יש לנו על מי לישען, ועד היום זה העיקר והיסוד של ההתקדויות שלי! יש לי רבי שדואג לי ולוקח אחריו ושבילי! איני הולך כעיוור המגשש באפילה, אני הולך אחרי רבי גדול המנווט דרכי בכל מקום ובכל זמן!

הרצונות החבויים מוצאים את מקומם להתעורר ולפרוץ

והיות שכן הרי שכאשר הבנתי שיעקר העצה של רביה"ק

שאלה:

שמעתי אומרים בשם רביה"ק שכדי להגיע לשמחה צריך האדם לשמח את עצמו במילתא דשטותא, והוא תמוה בעיני, הלא ברור ופשוט ששמחה אמיתית הוא רק שמחה של מצוה, בזה שאנחנו בני א-ל חי עושים רצונו ומקיימים מצוותיו, ואיך מה מקום יש ליראי ה' לשמח עצמו בשמחה חיצונית - ובפרט של מילתא דשטותא?

האירה עיני

שאלות ותשובות עם משפיעי אג"ש

הרה"ח רבי שאול סירוטה שלישי

לגלות נפלה גם השמחה - שהיא השכינה הקדושה - לגלות, ועל ידי שמשותלים לעשות המצוות בשמחה מוציאים את השכינה מהגלות.

ומבאר רבי נתן ז"ע הענין, שע"י שנפלה השמחה בגלות הוא סיבה שאנשים משמחים עצמם על ידי גשמיות והבלי עוה"ו, כמו אצל הגויים משמחים עצמם על ידי השטותים שלהם, כי המושג של 'שמחה של מצוה' הוא בגלות ומאד קשה להגיע לשמחה זו, ועל כן אדם שרוצה לשמח עצמו בשמחה אמיתית הוא מוכרח לירד כביכול למקום נמוך, והיינו לשמח את עצמו במילתא דשטותא, שהוא שמחה של חול, אך ככוונה רצויה רצונו להגיע על ידי זה לשמחה של מצוה, ועי"ז הוא מעלה את השמחה שהיא השכינה הקדושה מהגלות.

וראה שם שמבאר באריכות נועם שבאמת אין שום שמחה אמיתית בהבלי עוה"ו ובדברי שטות, אלא מעורב ביניהם ניצוצי שמחה דקדושה, זה היה ענין המעשה של דוד המלך שנתפס אצל אבימלך, 'בשנותו את טעמו' ואמרו חז"ל שעשה עצמו כשטה וירד רירו על זקנו, והוא ענין הסוד של דור אחרון בהתגברות הגלות, שאז הדרך להיות בשמחה הוא דוקא על ידי שירוד למקום נמוך מאוד, והיינו לשמחה זרה של גויים; בשמחה חיצונית; ועל כן כאשר האדם יורד לשם ומשתמש עם השמחה של שטות כדי לשמח עצמו בשמחה של מצוה,

וכל נקודה טובה של 'שלא עשני גוי וכדומה לא יכנסו לתוך מוחו, אי אפשר לדבר איתו בשכל.

לכן כדי להצליח לשבור את החומות המסובבים אותו בתפיסה חייבים לעשות דבר שטות לשבור את העצבות המסובב אותו, ואז כאשר נסדקת חומת העצבות והמוח מתחיל להיות בשמחה, וממילא כבר יכול לשמח את עצמו בשמחה אמיתית של 'שלא עשני גוי', בשמחה אמיתית של מצוות ועבודת השי"ת.

יש להציע דוגמא קטנה לזה, לפעמים רואים ילד קטן הבוכה וצוועק זעקה גדולה ומרה, מבחינתו יש לו תלונות וטענות עד שאי אפשר לדבר איתו, כמה שינסו לדבר איתו לנחמו ולדבר על ליבו - לא יועילו מאומה, אין עם מי לדבר, אמנם כאשר יאמרו לו איזה דבר צחוק ושטות המביא לידי שחוק, אז נמס לו במטע עצבותו ועצבנותו, וממילא כבר אפשר לדבר איתו ולהסביר לו בשכל ודע למה לא ראוי ורצוי שיבכה ויצעק.

כן הוא לנידון דין, היות שהעצבות בא בלי דעת ושכל, [כי אליבא דאמת עצבות אינו אלא טיפשות גדול של תפיסת וחתימת המוח על לא דבר], על כן הדרך לשבור העצבות הוא לעשות מילתא דשטותא, ואז אפשר להכנס לדבר על דבר קדוש ולבוא לשמחה אמיתית של דקדושה.

וכשנעניין בכל המקומות שרבי נתן ז"ע מדבר

ממילי דשטותא, הוא מדיגש ואומר שעל

ידי זה יכנס לשמחה אמיתית, היינו

שצריך האדם להעמיד לנגד עיניו

שהמטרה של המילתא דשטותא

הוא עם מכון שע"ז יתגדל

מוחו ושכלו לצאת מהעצבות,

לצאת מכבידות החשבונות

המצדיקים את העצבות, להתלוצץ

מזה ולפתוח את המוח, וממילא אח"כ

כבר אפשר לדבר על השמחה של 'שלא

עשני גוי' ושמחת המצוות ועבודת ה'.

כלומר: המטרה של מילתא דשטותא הוא להוריד את הקליפה שעל הפרי, כי אי אפשר להגיע לפרי - שהוא השמחה האמיתית של קרבת אלקים - כשהמוח אטום חתום וכבד במרידות ועצבות, וכענין מאמר חז"ל במסכת אבות "אל תרצה את האדם בשעת כעסו", ורק כאשר המוח נפתח בנייתא דמוחין ע"י מילתא דשטותא אפשר להכניס דיבורי נוחם וחיזוק של שמחה אמיתית.

[ב] עוד מובאר שם עפ"י פנימיות התורה, בהקדם דברי רביה"ק (קמא כ"ד) כי שורש נשמות ישראל הוא שמחה, והשמחה הוא השכינה הקדושה, וכשירדו בני ישראל

אכן ידועה שיחתו של רביה"ק שאמר "עם האט א פנים אז מען קען מער נישט פרייליך זיין נאר מיט נאריש מאכין זיך" (מובא בליקוטי הלכות נפילת אפים ד' אות ה').

וכן איתא בספה"ק ליקוטי מוהר"ן (תניא כ"ד): "ההכלל שצריך להתגבר מאוד בכל הכוחות להיות אך שמח תמיד, כי טבע האדם למשוך עצמו למרה שחורה ועצבות מחמת פגעי ומקרי הזמן וכל אדם מלא יסורים, על כן צריך להכריח את עצמו בכוח גדול להיות בשמחה תמיד, ולשמח את עצמו בכל אשר יוכל, ואפילו במילי דשטותא".

גם בשיחות הר"ן (סיחה ט) כתב רביה"ק: "האדם צריך להתחזק להיות שמח תמיד וביותר בשעת התפילה, וצריך להכריח עצמו בכל כוחותיו לזכות לשמחה, וענה ואמר כפי הנראה שאי אפשר לבוא לשמחה כי אם על ידי עניני שטות לעשות עצמו כשטה ולעשות עניני צחוק ושטות וכו' כמבואר במקום אחר, ורק עי"ז באים לשמחה".

ומורינו הרה"ק רבי נתן זיע"א מרחיב על זה בכמה וכמה מקומות, ובמכתביו הוא מזהיר לבנו שיהיה בשמחה תמיד בכל עת, וכידוע המכתב שכתב לפני פורים שישמח עצמו ע"י מילתא דשטותא שיעשה 'אחשוורוש שפיל' וקבצן שפיל".

כאשר הוא התפוס בעצבות וכבידות לא יוכל להגיע לידי שמחה על ידי 'שכל' ודעת, כי מוחו ומחשבתו תפוסים וחתימים כמונה בבית הסוהר...

אז הוא מוציא את חלקי השמחה שמונחים שם ומעלה אותם, וזה תיקון נפלא ונורא מאין כמוהו, שמוציא ומעלה ניצוצי השמחה דקדושה שנפלו לשם.

ובכן זהו הסיבה על פי סוד למה הדרך להגיע לשמחה אמיתית ע"י מילתא דשטותא זייקא, ובפרט בהתגברות הגלות בעקבתא דמשיחא, הרי דרך הזה יותר ויותר מוכרחת, כי לא שייך להגיע לשמחה דקדושה כי היא בתוקף הגלות, ולכן מוכרחים להגיע אליה דרך מילתא דשטותא, ואגב כך אנו מרוויחים לעשות תיקון נפלא וגדול מאוד, להוציא ניצוצי השמחה מהמקום שנפלו לגלות.

ניתן לשמוע השו"ת בטוב טעם ודעת בקו המערכת, שלושה 9-72

<p>על הסובי חסד</p> <p>מהר"י מוה"ר צבי ארי' מיימון ה"ר יושלים</p> <p>שחרם 500 גליות</p> <p>להגל שמחת אירוסים בנו למז"ט ימלאו ה' כל משאלות לבו לשמה</p>	<p>על הסובי חסד</p> <p>הרב איתמר לייפער שליט"א יושלים</p> <p>שחרם 2000 גליות</p> <p>להגל שמחת אירוסים בנו למז"ט ימלאו ה' כל משאלות לבו לשמה</p>	<p>ברכת מזל טוב</p> <p>לידוע היקר חברי המעשיה</p> <p>מהר"י מוה"ר חיים שלום שפירא ה"ר יושלים</p> <p>להגל שמחת הולדת בנו בכורו למז"ט ימלאו ה' כל משאלות לבו לשמה</p>
<p>על הסובי חסד</p> <p>מהר"י מוה"ר שלמה קארנאוויצער ה"ר בית שמש</p> <p>שחרם 500 גליות</p> <p>להגל שמחת אירוסים בנו למז"ט ימלאו ה' כל משאלות לבו לשמה</p>	<p>על הסובי חסד</p> <p>מהר"י מוה"ר נתן גרינולט ה"ר בית שמש</p> <p>שחרם 500 גליות</p> <p>להגל הבנות בנו והבן בניו שטען משה שיד' לעול התורה והמצוות למז"ט ימלאו ה' כל משאלות לבו לשמה</p>	<p>ברכת מזל טוב</p> <p>לידוע היקר חברי המעשיה</p> <p>מהר"י מוה"ר נתנאל פיש ה"ר וויליאמסבורג</p> <p>להגל שמחת הולדת בנו למז"ט ימלאו ה' כל משאלות לבו לשמה</p>

אנפי מאזיני הקו הקדוש מערכת ברסלב" וקוראי גליין "האירה"

מדיים בכל חלב לכל השותפים הקורים שגמלו חלק בתרומת הקדוש. במשך ימי הקאמפיין "קל נשימה" בסכומים העטים

אנשי ריבם

ישלם ה' שרכם משימים ותברכו ממך דברית בני חי ומוני ויחיד. פרנסת ברחמיך ורוב נותן דקדושה בבריות נופא ותורא מעליא מרין דתקבצות אמיתות לאבט שבשמים ושפן קדש עד בלי די וכסו"ם אמן.